

ת"פ 30110/08/15 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד ע. יס - אור בע"מ, ע.ש.ר. שמירה וניקיון בע"מ, נזאר אבו עוואד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30110-08-15 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' ע. יס - אור בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: בית המכס ומע"מ ירושלים ע"י עו"ד אחינעם
צוראל

המאשימה

נגד

1. ע. יס - אור בע"מ

2. ע.ש.ר. שמירה וניקיון בע"מ

3. נזאר אבו עוואד ע"י עו"ד עלי קוואסמה

הנאשמים

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של ניכוי תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות.

נאשמות מס' 1 ו- 2 (להלן: **יס-אור ועשר שמירה**) הן חברות פרטיות, אשר בזמנים הרלוונטיים לאישום נוהלו ונשלטו על ידי נאשם מס' 3 (להלן: **הנאשם**).

הנאשם רשם את מר מנגיסטו סטטאו (להלן: **מנגיסטו**) כבעליה ומנהלה של יס-אור ואת מר ישי קרייטנברגר (להלן: **ישי**) כבעליה ומנהלה של עשר שמירה.

על פי האישום הראשון, במהלך התקופה שבין ינואר 2008 ועד דצמבר 2008 ניכה הנאשם בדו"חות המע"מ של יס-אור מס תשומות בסכום כולל של 1,613,118 ש"ח, תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות של החברות דקור דיזיין בע"מ, קומפיו-ווב בע"מ ועולם הבניה בע"מ, מבלי שביצע על עסקה עם חברות אלו, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס.

על פי האישום השני, במהלך התקופה שבין פברואר 2010 ועד דצמבר 2010 ניכה הנאשם בדו"חות המע"מ של יס-אור מס תשומות בסכום כולל של 983,677 ש"ח, תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות של החברות ס.א.ג. ניקוי חול בע"מ, י.ק. דורין בע"מ ונול הקסמים בע"מ, מבלי שביצע כל עסקה עם חברות אלו, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס.

בשל מעשים אלו הואשמו הנאשמים בעבירות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין בכוונה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות.

יריעת המחלוקת

בתשובתו לאישום מיום 11.1.16 הודה הנאשם בכך שניהל את החברות יס-אור ועשר שמירה, למרות שלא היה בעליהן הרשום, אלא שותף של הבעלים הרשומים. כמו כן הודה הנאשם בכך שכלל את החשבוניות מושא האישום בספריו וניכה מס תשומות בהסתמך עליהן. עם זאת טען הנאשם, כי החשבוניות ניתנו לו כדין על ידי החברות המפורטות בכתב האישום, כנגד עסקאות אמת.

באותו מועד העלה הנאשם טענה מקדמית, כי ישי ומנגיסטו עברו עבירות דומות לאלו שיוחסו לו, אך לא הועמדו לדין, ובשל הפליה אסורה זו יש לבטל את האישום שהוגש נגדו. בהחלטה מיום 11.1.16 קבעתי, כי אדון בטענה לאחר שמיעת הראיות וקביעת התשתית העובדתית. ב"כ הנאשם חזר בסיכומיו על טענה זו.

הראיות

מטעם המאשימה העידו בעליהן הרשומים של החברות, מנגיסטו וישי, ר"ח דוד אלפסי, שערך את הדו"חות של החברות, חאדר עודה ומוחמד אבו סנד, אשר לטענת הנאשם סיפקו לו את החשבוניות כנגד עסקאות אמת וכן עדים נוספים. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן הוגשו בהסכמה מוצגים שונים מטעם שני הצדדים.

ישי קרייטנברגר (ע' 29-24 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

העד ישי היה רשום כמנהלה של חברת עשר שמירה (נאשמת מס' 2).

בשנת 2010 היה ישי חייל סדיר ולפני כן עבד בחנות כובעים. בחנות הכובעים עבד עם העד אדם בשם מוראד, אשר הציע לו להרשם כבעלים של חברה בעבור הנאשם, משום שהנאשם אינו אזרח ישראל. העד הסכים להרשם כבעלים של חברת עשר שמירה, אך בפועל לא היה לו כל קשר לפעילותה והנאשם הוא שניהל אותה. לדבריו הוא נתן לנאשם יפוי כח לפעול בחשבון הבנק וגם הלך עם הנאשם לבנק כחמש פעמים, ומעבר לזה שום קשר לחשבון.

ישי אמר, כי היה אצל ר"ח אלפסי פעם או פעמיים, אך לדבריו אלפסי "ידע בפועל שמי שמנהל אותה (את עשר שמירה - י.מ.) בפועל זה ניזאר (הנאשם - י.מ.) ואני רשום בתור בובה בתור הבעלים אך שבפועל אני לא מנהל את העניינים" (ע' 28, ש' 7).

ישי הדגיש בעדותו, כי לא ידע דבר וחצי דבר אודות פעילותה של החברה, אלא נתן לנאשם יפוי כח לפעול בשמו. לדבריו של ישי, הוא הבין שהנאשם צריך להשתמש בשמו, משום שהוא תושב שטחים, והנאשם הבטיח לו שיקבל בעבור זאת שכר חודשי של 4,000 ש"ח. העד הסכים להצעה, עם זאת הוסיף ישי, כי במבט לאחור הבין, שלא היה צריך לפעול בדרך בה פעל.

ישי העיד, כי הוא והנאשם הוזמנו לחקירה במשרדי מע"מ ביום 19.11.12. יום או יומיים קודם, פנה ישי עם הנאשם לעורך דין בכפר סבא בשם ברוך. בפגישה הנחה אותם "עו"ד ברוך" שעל ישי להגיע להיחקר ראשון, על מנת לגלות מהם נושאי החקירה עוד בטרם יחקר הנאשם, ואז עליו לומר לנאשם על מה יחקר. "עו"ד ברוך" גם אמר לישי היכן יש לחברה (אשר הוא רשום כמנהל שלה) אתרי עבודה וכמה פועלים עובדים שם, כדי שידע כיצד להשיב לשאלות החוקר. באותה פגישה "עו"ד ברוך" אף הדריך את הנאשם שבמהלך החקירה "ישחק אותה שהוא לא יודע עברית והוא לא מבין".

מנגיסטו סטטאו (ע' 29-32 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

העד היה רשום כמנהלה הפעיל של חברת יס-אור (נאשמת מס' 1).

מנגיסטו העיד, כי הכיר את הנאשם כאשר עבד בחברת יסעור לאחר שחרורו, והנאשם הציע לו לפתוח יחד חברת ניקיון. העד הסכים להצעה והנאשם לקח אותו לעורך דין ולרו"ח אלפסי. מנגיסטו העיד, כי קיבל מדי פעם סכומים של 2,000-5,000 ש"ח מנאשם מס' 3, בעבור חלקו, עד שבשלב מסוים התחילו בעיות הנוגעות לחברה, בגלל עובדים שלא קיבלו משכורות.

לדבריו של מנגיסטו, משרדי יס-אור היו בתוך המשרדים של חברת יסעור, בכתובות שונות. עוד אמר, כי אריה וערן דיינובסקי הם אשר עמדו מאחורי הנאשם והפעילו אותו.

מנגיסטו הדגיש, כי הנאשם ניהל את יס-אור ופעל בחשבון הבנק שלה וכי הוא עצמו לא ידע דבר על הנעשה בחברה, ובכלל זה בפן החשבונאי, וכי חתם על דו"חות החברה מבלי להבין על מה חתם.

דוד אלפסי (ע' 15-20 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

העד הוא רואה חשבון וייצג את יס-אור מהקמתה ועד שנת 2010. מעדותו עלה, כי היה בעיקר בקשר עם הנאשם בענייני החברה, אך במידה מסוימת גם עם מנגיסטו. הקשר הם מנגיסטו כלל החתמה שלו על הדו"חות השנתיים ויודא כי הוא מבין את משמעותם. בשנת 2010 הפעילות של יס-אור עברה לעשר שמירה. גם ביחס לעשר שמירה היה בעיקר בקשר עם הנאשם.

לדברי העד, הקשר שלו עם שתי החברות נקטע, משום שסרב לחתום על הדו"חות שלהן בשל התנהלות שנראתה לו לא תקינה, ובכלל זה תשלום ישיר במזומן לעובדים של קבלני משנה של החברות.

מעדותו של רו"ח אלפסי עלה, שהנאשם היה בקשר עם אדם נוסף בשם אריה, שהיה שותף להחלטה להפסיק את ההתקשרות של החברות עמו.

העד אישר, כי החשבוניות שנכללו בכרטיסות של יס-אור ועשר שמירה נוכו כתשומות בדו"חות החברה.

אחמד ג'אבר (ע' 20-24 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

העד רשום כמנהלה של חברת סאן ניקוי חול בע"מ, אשר חשבוניות שלה נוכו על ידי עשר שמירה.

העד הכחיש כל קשר לחברת סאן ניקוי חול, לנאשם או לעשר שמירה. לדבריו הוא עובד בתחום השיפוצים ואין לו מושג כיצד שמו השתרבב למסמכי החברה (ויש לציין כי הגיע להעיד כשהוא לבוש בבגדי עבודה).

מהודעת העד מיום 15.4.10 (נ/5) עלה, כי נחקר ביחס לחברות אחרות שנרשמו על שמו, ככל הנראה לאחר שמאן דהוא קיבל ממנו בתואנות שווא את צילום תעודת הזהות שלו.

העד נשאל ביחס לאופן גביית הודעתו והבהיר, כי החוקר אלי אמון שלט היטב בערבית וכי נחקר באופן הוגן.

חאדר עודה (הודעה מיום 1.1.15 ת/15 וע' 32-36 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

במהלך החקירה נתפסו מסמכים בהם רשום כי העד חאדר עודה משמש מנהלן של החברות קומפיו-ווב בע"מ ודקור דיזיין, אשר חשבוניות שלהן נוכו על ידי יס-אור. כמו כן הנאשם טען כי העד סיפק לו את החשבוניות של חברת דקור דיזיין, אשר חשבוניות שלה נוכו על ידי יס-אור ואת החשבונית של חברת י.ק. דורין, אשר נוכתה על ידי עשר שמירה.

בהודעתו ת/15 הכחיש העד כי סיפק אי פעם עובדים לנאשם או ליס-אור, או כי היה עמם בקשר עסקי כלשהו. העד אמר, כי עבד כשליח אצל מוחמד אבו סנד, אשר החתים אותו על מסמכים שונים ורבים אשר אינו יודע מה הם, ורשם אותו כמורשה חתימה במספר חברות. כמו כן לדבריו של עודה, אבו סנד גם זיף את חתימתו על מסמכים שונים ולכן לא ידע להבחין בין חתימתו האמיתית לבין חתימתו שזויפה על ידי אבו סנד.

לענין החברות אשר העד נרשם כמנהלן או בעליהן, העד הפנה את החוקר לעורך דינו, ברוך מאירסון מכפר סבא, אשר לדבריו "יודע הכל" (ת/15, ש' 75-78). לדברי העד לא ניהל אף אחת מן החברות.

הוצגו לעד חשבוניות והסכמי עבודה של קומפיו-ווב ושל דקור דיזיין, והעד הכחיש כל קשר למסמכים אלו. כמו כן העד הכחיש כל קשר לחברות פיור ניהול נכסים, י.ק. דורין בע"מ ונול הקסמים בע"מ והכחיש כי נתן לנאשם חשבוניות שלהן. העד זיהה בחשבוניות ובהסכמים שהוצגו בפניו כי אין מדובר בכתב ידו ובחתימתו, שכן אינו כותב בעברית, ולדבריו נתקל בחשבוניות ובמסמכים הללו לראשונה.

בחקירתו הנגדית לפני הדגיש העד, כי כל חלקו הוא ששימש שליח בעבור אבו סנד וכי לא הייתה לו מודעות ביחס להשלכות של השימוש בשמו. העד ציין, כי עורך דינו של אבו סנד, ברוך מאירסון מכפר סבא, נהג לייעץ לאבו סנד בכל עניין (עמ' 35, ש' 24-26). מעבר לכך הכחיש העד כל קשר לחברות ולחשבוניות מושא כתב האישום וטען, כי הקשר היחיד שלו לנאשם הוא הכירות מהתקופה בה היה הנאשם מנהל בית ספר.

מוחמד אבו סנד (הודעות מימים 1.1.15 (ת/16) ו- 16.6.09 (ת/23) וע' 36-43 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

העד רשום כבעליהן של החברות קומפיו-ווב, י.ק. דורין ונול הקסמים. כמו כן לפי דברי הנאשם, העד סיפק לו את החשבוניות של עולם הבניה בע"מ.

בעדותו לפני אמר אבו סנד, כי בעבר היו בבעלותו שבע או שמונה חברות, אשר אינו זוכר את שמותיהן, ובמסגרת חברות אלו סיפק לנאשם עובדים לשמירה ולניקיון.

לדברי אבו סנד, את כל החברות שלו פתח מר ברוך מאירסון, שהוא עורך דין, אבל "לא עו"ד שלי" (ע' 36, ש' 22). לדבריו מר מאירסון גם שימש כרואה החשבון של החברות, טיפל בדיווחים שלהן למע"מ ומשרדיהן היו אצלו (ע' 38, ש' 21-32). אבו סנד הוסיף, כי באותה תקופה הוא היה מכור לאלכוהול ולסמים, ומאז השתקם.

בשל סתירות בין עדותו של אבו סנד והודעתו בפני חוקרי מע"מ, הוגשו הודעותיו וסומנו ת/16 (הודעה מיום 1.1.15) ות/23 (הודעה מיום 16.6.09).

בהודעה ת/23 הכחיש אבו סנד כי הוא מכיר את הנאשם או את יס-אור ואת יתר החברות מושא כתב האישום. עוד אמר

העד, כי בתקופה שבין 14.4.08 ועד 23.9.08 ריצה מאסר ומיום שחרורו ועד ליום 12.3.09 היה במעצר בית. העד הכחיש כל קשר לחשבוניות ולמסמכים שהוצגו לו במהלך חקירתו והצהיר כי רואה אותם לראשונה.

בהודעה ת/16 מסר העד, כי אדם בשם ברוך מרציאנו מכפר סבא קיבל בעבר מהעד צילום של תעודת הזהות שלו ורשם על שמו מספר חברות, למרות שהעד לא ניהל בפועל אף אחת מהחברות.

העד הכחיש כל קשר לחברות נול הקסמים בע"מ ו.י.ק. דורין בע"מ והכחיש כל קשר לחשבוניות שהוצאו על ידן. כמו כן העד שב והכחיש כי יש לו הכירות עם הנאשם ועם החברות יס-אור ועשר שמירה וטען, כי לא סיפק להן דבר.

בחקירתו הנגדית לפני אישר אבו סנד, כי היה בעליהן של קומפיו-ווב, י.ק. דורין ונול הקסמים. עוד אמר, כי הוא מכיר את הנאשם זמן רב על רקע היותו מורה וכי סיפק לו עובדים מהשטחים. העד הכחיש כי הוא או "ברוך" זייפו מסמכים אי פעם ואמר, כי חאדר עודה שימש שליח של ברוך ולא שלו.

עם זאת, כאשר התבקש אבו סנד להסביר למה בהודעותיו ברשות המסים הכחיש כי סיפק עובדים לנאשם, טען כי קיבל מ"ברוך" שכר חודשי של 4,000 או 5,000 ש"ח וכי "ברוך" החתים אותו על מסמכים שונים, מבלי שידע על מה הוא חותם. העד ביקש לבצע עימות עם ברוך ולא מסר תשובות מעבר לכך.

במסגרת חקירתו הנגדית של אבו סנד הוצג לו סרטון וידאו, במהלכו הקריא אדם, שהזדהה בסרטון כעו"ד נסאר דכוואר, תצהיר בו אישר העד כי היה לאורך תקופות מסוימות בעליהן של מספר חברות, וכי אין לו כל טענה כלפי אדם בשם מורד. ב"כ הנאשם לא ביקש להגיש את הסרטון כמוצג.

שאדי ג'בר (הודעה ת/14 וע' 24 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

העד הוא עורך דין, וחתימתו מופיעה על ת/10, פרוטוקול ישיבה של חברת דקור דיזיין מיום 21.1.2008, בה מונה חדר עודה כמורשה חתימה של החברה.

בהודעתו ת/14 הכחיש העד הכירות עם הנאשם, עם חדר עודה, אחמד חמודה או חברת דקור דיזיין. לדבריו הוא מכיר את משפחתו של מוחמד אבו סנד, כ-"משפחה של נוכלים" (ת/14, ש' 38).

בחקירתו הנגדית של העד הוצג לו ת/10, אשר כביכול נחתם ואושר על ידו. העד הכחיש כי חתם על המסמך ואמר, כי נתקל במסמכים נוספים בהם זויפה חתימתו.

לומא עג'לוני (ע' 12-15 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

הוצגו לעדה מספר מסמכים מתוך המוצג ת/8, ובהם פרוטוקול ישיבה של חברת קומפיו-ווב, בו מונה חאדר עודה למורשה חתימה. העדה אמרה כי "יתכן" שהיא אישרה חלק מהמסמכים, אך אינה בטוחה בכך. בהקשר זה אמרה, כי חותמת שלה אבדה או נגנבה בשלב מסוים.

מוצגים מוסכמים

הודעת חליל עוויסאת מיום 16.6.10, ת/17

העד רשום כבעליה של חברת עולם הבניה. לדבריו אין לו כל קשר לחברה, לנאשם או ליס-אור ומעולם לא סיפק להם עובדים. העד הסביר את רישומו כמנהל החברה בכך שאחרים עשו שימוש בשמו בכזב. עוד הוסיף העד, כי מאז יום 8.1.08 ועד למועד גביית ההודעה (16.6.10) הוא מרצה מאסר.

הודעות איימן עפאוי מיום 12.10.09, ת/18 ו- ת/19

העד רשום כבעליה של חברת עולם הבניה, והכחיש כל קשר לחברה. לדבריו אדם בשם הוואשלה השיג את תעודת הזהות שלו בתואנות שוא ועשה שימוש בפרטיו במספר מקרים.

הודעת אחמד חמודה מיום 17.1.11, ת/20

העד היה רשום כמנהלה של חברת דקור דיזיין בע"מ. העד אישר כי נרשם כבעלים, אך לדבריו שימש איש קש של אדם בשם אבו ראמי, בעבור שכר חודשי של 5,000 או 6,000 ש"ח, מבלי שהיה לו כל קשר אמיתי לחברה, מלבד רישומו וחתימותיו על מסמכים שונים.

העד הכחיש הכירות עם הנאשם, עם מנגיסטו או עם יס-אור ואמר כי לא סיפק להם מעולם עובדים.

הודעת מוסטפא עבד אלהאדי מיום 15.5.11, ת/21

העד רשום כמנהלה של חברת נול הקסמים בע"מ. לדבריו סיפק באמצעות החברה עובדים ישראלים לקבלנים וביצע עבודות.

בחקירתו סרב להשיב למרבית השאלות.

העד אמר כי אינו מכיר את חברת עשר שמירה, לא ביצע עמה כל עסקה ולא סיפק לה כל חשבונית.

הנאשם (הודעות מימים 17.12.12 ו- 23.12.14, ת/1 ות/2 וע' 44-49 לפרוטוקול ישיבה מיום 6.12.16)

בחקירתו ת/1 הודה הנאשם כי ניהל בפועל את יס-אור ואת עשר שמירה, וכי רשם את מנגיסטו ואת ישי כמנהליהן של שתי החברות, למרות שלא מילאו בהן כל תפקיד ממשי. הנאשם תיאר כי מנגיסטו אמנם היה רשום כבעל חברת יס-אור, אך בפועל עבד כנהג של מאפיית אנג'ל. לדברי הנאשם, הוא נהג לקרוא למנגיסטו כאשר היה צריך שיחתום על מסמכים. בהמשך, מכיוון שחברת יס-אור לא קיבלה אישור של משרד התעשייה להעסיק פועלים, פתח הנאשם את חברת עשר עם ישי, אליה העביר פועלים מחברת יס-אור ולמעשה רק שינה את פורמט החשבוניות (דף 4, ש' 19-26, דף 8, ש' 2-4). בחברת עשר התנהל הנאשם בדרך דומה וניהל אותה כשבעליה הרשום הוא ישי (דף 15, ש' 13-24, דף 16 ש' 7-21). הנאשם הודה בחקירתו כי הוא הוציא חשבוניות של החברות וחתם עליהן וכן חתם על חוזים מול לקוחות וניהל את חשבונות החברות (דף 5, ש' 17-29).

הנאשם טען כי כל החשבוניות שניכה הן חשבוניות אמת, אך לא ידע לתת כל פרטים ביחס לעובדים שלטענתו סיפק לאחרים, או ביחס לעובדים שאחרים סיפקו לו, אשר ביחס אליהם הוצגו לו חשבוניות של החברות השונות, ביניהן החברות מושא כתב האישום (דף 10, ש' 1-5, ש' 27-36, דף 17, ש' 14-18).

בחקירתו ת/2 חזר הנאשם על כך שניהל את החברות יס-אור ועשר שמירה. הנאשם העיד כי חברות שונות, ובהן קומפיו

וב, דקור דיזיין ועולם הבנייה סיפקו לו עובדים לשמירה, ניקיון ובנייה, אך לא ידע לפרט מול מי עבד בחברות (עמ' 3, ש' 55, 63 ו- 84). כמו כן, בדומה לחקירתו ת/1, לא ידע הנאשם לתת כל פרטים אודות העובדים שהעסיק. למרות שבחקירתו הקודמת התחייב הנאשם להציג תיעוד שברשותו (ת/1, עמ' 18 ש' 761-755), הוא לא הציג תיעוד כאמור (וגם לא הגיש תיעוד כאמור במסגרת ראיות ההגנה).

בעדותו לפני סיפר הנאשם כי היה מנהל בית ספר והגיע לישראל "דרך ערן ואריה". בישראל התפרנס בעבודות מזדמנות, ובכלל זה מלצרות ובניה ואף ניהל בית ספר, ואז החליט לפתוח עסק קבלני בעזרתו של אריה, ופתח את יס-עור על שמו של מנגיסטו. לאחר שנתיים החברה נקלעה לקשיים בעקבות תאונות עבודה בהם מתו שני פועלים, אשר גררו תביעות וקנסות. בשל כך הנאשם פתח את חברת עשר ואותה רשם על שמו של ישי.

לדברי הנאשם, כל אימת שרואה החשבון ביקש הבהרות ביחס להנהלת החשבונות מול החברות מושא כתב האישום, הפנה אותו אל אבו סנד או אל ברוך מאירסון, ורואה החשבון פעל מולם ישירות.

לדברי הנאשם, חאדר עודה היה שליח של אבו סנד ועושה דברו.

הנאשם אישר בעדותו, כי לפני שנחקר הגיע עם ישי אל ברוך מאירסון, אשר אמר לו שישמש עורך דינו, ואמר לו לבקש להחקר על ידי חוקר דובר ערבית.

דין והכרעה

אין מחלוקת כי הנאשם היה מנהלן של החברות יס-אור ועשר שמירה, וכי כלל בספריהן של החברות את כל החשבונות מושא כתב האישום, וניכה באמצעותן מס תשומות, בסכומים אשר פורטו בכתב האישום (והדבר אף עולה בבירור מן הראיות, ובהן עדויותיהם של רואה החשבון אלפסי, מנגיסטו וישי, אמרות הנאשם והחומר החשבוני שהוצג).

על פי התשובה לאישום, המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה האם מדובר בחשבונות פיקטיביות או בחשבונות כשרות שנגדן בוצעו עסקאות אמת.

בסיכומי הנאשם הטענה שאין מדובר בחשבונות פיקטיביות נטענה רק בחצי פה, ועיקר טענות הנאשם נוגעות לאי העמדתם של מנגיסטו וישי לדין. עם זאת, לאור התשובה לאישום, אדון גם בשאלת כשרות החשבונות.

בטרם אסקור את הראיות, אציג לנוחיות הקורא טבלה, ובה סקירה תמציתית של החברות אשר חשבונות שלהן נוכו על ידי החברות יס-אור ועשר שמירה. בטבלה אפרט, ביחס לכל אחת מהחברות מיהו בעליה הרשום, מיהו מנהלה על פי מסמכים שנתפסו אשר על פי הראיות הם מזויפים, וכן ממי לטענת הנאשם הוא קיבל את החשבונות. לגבי החברות מושא האישום הראשון אפרט גם מהי יתרת חובה של יס-אור לחברות אלו, על פי כרסות הנהלת החשבונות ת/6.

אישום ראשון - יס-עור	אישום ראשון - יס-עור	מנהל לפי מסמכים שנתפסו	מנהל לפי טענת הנאשם	סכום חשבונות	תקופה	יתרת חוב של יס-אור
קומפיו ווב	מוחמד אבו סנד (ת/13)	חאדר עודה (ת/8)	חאדר עודה (ת/1, דף 10)	8,689,256 ש"ח	30.5.08-31.12	3,873,763 ש"ח

2,254,487	29.2.08-31.3.08	2,560,980	אבו סנד או פאערי (ת/1 דף 11)	אבו סנד (נ/1)	חליל עוויסאט ואיימן עפאווי (ת/13, ת/17 ות/18)	עולם הבניה
529,741	31.1.08	770,096	חאדר עודה (ת/1, דף 11)	חאדר עודה (10/ת)	אחמד חמודה (ת/13, ת/20)	דקור דיזיין

אישום שני - עשר שמירה

תקופה	סכום חשבוניות	מנהל לפי טענת הנאשם	מנהל לפי מסמכים מזוייפים שנתפסו	בעלים רשום	חברה
30.3.10-28.8.10	4,425,400 ש"ח	אבראהים ברכאת (ת/1, דף 19)		אחמד ג'אבר (ת/13 ועדותו מיום 31.10.16)	סאן ניקוי חול
31.3.10-30.12.10	1,578,431 ש"ח	חאדר עודה (ת/1 דף 19		מוחמד אבו סנד (ת/13 ות/6, דף 2)	י.ק. דורין
28.2.10	1,160,000 ש"ח	"אולי חסן עודי" (ת/2, עמ' 14)		אבו סנד ומוסטפא עבד אלהאדי (ת/13, ת/6 דף 2 ות/21)	נול הקסמים בע"מ

אקדים מסקנה לסקירה ואומר, כי מהראיות עולה מעבר לספק שכל החשבוניות מושא כתב האישום הן פיקטיביות וכי הנאשם השתמש בהן על מנת לנכות שלא כדין מס תשומות ולהתחמק מתשלום מס אמת של החברות יס-אור ועשר שמירה, מבלי שביצע עסקאות אמת עם החברות אשר לכאורה הוציאו את החשבוניות הללו. אנמק:

אישום ראשון - יס-אור

לדברי הנאשם, כל החשבוניות מושא האישום הראשון שנעשה בהן שימוש בחברת יס-אור הגיעו מחאדר עודה או ממוחמד אבו סנד, אשר לטענת הנאשם סיפקו לו עובדים.

על פי הודעותיהם של בעלי חברת עולם הבניה, חליל עוויסאט ואיימן עפאווי (ת/17, ת/18 ות/19) הם נרשמו בכזב כבעלים, אינם מכירים את הנאשם או את יס-אור ומעולם לא ביצעו עמם כל עסקה. על פי הודעתו של בעלי חברת דקור דיזיין, אחמד חמודה (ת/20), הוא שימש איש קש של אדם בשם אבו ראמי.

חאדר עודה העיד והכחיש כי סיפק לנאשם אי פעם עובדים. על פי עדותו, מוחמד אבו סנד וברוך מאירסון עשו שימוש בשמו שלא בידיעתו או הסכמתו, בין אם החתימו אותו על מסמכים מבלי שידע מה תכנם ובין אם זייפו את חתימתו.

על פי התרשמותי מהעד, יש לבחון את עדותו בזירות, ולאמץ את החלקים אשר מתיישבים עם הראיות החיצוניות. ולאחר שהזהרתי את עצמי, אני מקבל את ליבת עדותו של חאדר עודה, כי מעולם לא סיפק עובדים לנאשם או לחברות

שבניהולו, יס-אור ועשר שמירה, ולא ביצע עמם כל עסקה כשרה. עם זאת, התקשיתי לקבל את טענתו שנוצל על ידי אחרים מבלי שידע מה מעשיהם:

כל החברות, שלדברי הנאשם קיבל את החשבוניות שלהן מעודה, רשומות על שמותיהם של אנשים אחרים, אשר הכחישו כל קשר אל הנאשמים.

עודה ניסה להציג עצמו כאדם תמים, פשוט ודל, אשר אחרים ניצלו את תמימותו וחוסר הבנתו, אך ניכר היה בו, כי הוא מבין את הנעשה בצורה טובה יותר מאשר הרושם אותו ניסה ליצור. כך למשל העד ידע לבקש בפתח עדותו חסינות מפני הפללה עצמית. העד ידע לבקש מספר פעמים במהלך עדותו כי "ירעננו את זכרוננו" או כי יציגו לו מסמכים (ע' 35 ש' 10-14, ע' 36 ש' 3, ע' 36 ש' 10). העד התחמק מלהשיב תשובות ברורות לשאלות שנשאל ולא היו נוחות לו, ובעיקר ידע להפנות את השואל למוחמד אבו סנד ולברוך מאירסון.

לא מיותר לציין, כי עודה טען שאינו שולט בעברית, אך במהלך עדותו תיקן את המתורגמן מספר פעמים (ר' למשל ע' 34 ש' 31), וניכר היה כי הוא מבין את הנאמר באולם ללא עזרתו של המתורגמן.

אדגיש, כי לאור העובדה שמדובר בעד, אשר לא ניתן לו יומו בבית משפט, אינני קובע האם סיפק בעצמו חשבוניות פיקטיביות (למרות שאפשרות זו נראית מתקבלת על הדעת). לצורך ההליך שלפני די בקביעה כי העד לא סיפק למי מהנאשמים בתיק זה עובדים ולא ביצע עמם כל עסקה כשרה - וזו המסקנה העולה בבירור מעדותו.

מוחמד אבו סנד העיד לפני, כי סיפק עובדים לנאשם ולחברת יס-אור. עדותו עמדה בסתירה לאמרות החוץ שלו ת/16 ות/23, שם הכחיש כי מכיר את הנאשמים בתיק זה וכי סיפק להם עובדים, או ביצע עמם עסקה כלשהי. באמרתו ת/23 אף ציין העד כי היה במאסר ובמעצר בית מלא לאורך שנת 2008, ועל כן לא יכול היה לספק עובדים.

במהלך חקירתו הנגדית שחק העד את טענתו, כי סיפק עובדים לנאשם וטען, כי למעשה היה עובד שכיר של ברוך מאירסון, בעבור שכר של 4,000 או 5,000 ש"ח, וכי מאירסון החתים אותו על מסמכים, מבלי שידע מה תוכנם.

לא ניתן לקבל את דבריו של הנאשם לפני, כי סיפק בפועל עובדים לנאשם, וזאת לאור קשיים ותמיהות שעלו בעדותו:

העד לא הצליח להסביר כיצד בתקופה בה היה מכור לסמים ולא לכוהול ניהל עסקים במחזור שנתי של מיליוני שקלים רבים. הקושי מתעצם לאור כך שהעד היה אסיר חלק ניכר מהתקופה והיה אמור להיות במעצר בית מלא בשאר התקופה.

העד לא ידע לומר דבר ביחס לעובדים אותם סיפק: לא את שמותיהם, לא את השכר ששילם להם ולא היכן עבדו.

לא ברור למה העד היה צריך לעבוד תחת מספר חברות שונות, על מנת לנהל עסק לגיטימי.

מהחשבוניות של החברות השונות שבבעלותו של אבו סנד עולה שבכולן רשומות כתובות שונות ומספרי טלפון שונים, דפוס המצביע על כוונה להסתיר את הקשר בין החברות השונות.

טענתו של אבו סנד, כי ניהל חברות כח אדם סיפק עובדים לנאשמים, עלתה לראשונה בעדותו לפני, ותוך כדי עדותו העד גם חזר בו מדבריו וטען שרק היה עובד שכיר של מאירסון, ולא ניהל בעצמו אף חברה.

הנאשם עצמו העלה את שמו של אבו סנד רק ביחס לחברה אחת, עולם הבניה בע"מ, וגם זאת באופן לא ודאי.

לאור אלה, אני מעדיף את אמרות החוץ של אבו סנד על פני עדותו לפני וקובע, כי ליבתן, קרי העובדה שלא סיפק לנאשמים בתיק זה עובדים, אמת.

אדגיש, כי בדומה לחאדר עודה, גם מוחמד אבו סנד הוא עד ולא ניתן לו יומו בבית משפט. משכך, אינני קובע, האם העד קשור להספקת חשבוניות פיקטיביות (למרות שאפשרות זו נראית סבירה). לצורך ההליך שלפני די בקביעה כי העד לא סיפק עובדים לנאשמים בתיק זה ולא ביצע עמם כל עסקה כשרה - וזו מסקנתי על סמך עדותו ואמרות החוץ שלו.

עדות הנאשם עשתה רושם אומלל, ולא ראיתי כי ניתן לייחס לדבריו משקל כלשהו:

באמרותיו ת/1 ות/2 לא ידע הנאשם לומר דבר אודות הפרויקטים בהם לכאורה העסיק את קבלני המשנה שאת החשבוניות שלהם ניכה, מעבר לכתוב בחשבוניות.

הנאשם גם לא ידע לומר בודאות מי סיפק לו עובדים והוציא לו חשבוניות - ואזכיר כי מדובר לכאורה בעסקאות במיליוני שקלים.

בעדות הנאשם לפני הוא לא הצליח להסביר כיצד ניהל את החברות יס-אור ועשר שמירה, וכיצד הפך ממלצר ומנהל בית ספר לאיש עסקים המגלגל מיליוני שקלים חדשים.

הנאשם לא הציע כל הסבר למה הסכים לקבל מחאדר עודה חשבוניות של שלוש חברות שונות.

הנאשם טען שגבה מלקוחותיו 30 ש"ח על שעת עבודה של כל פועל ושילם לקבלן משנה 27 ש"ח, וכך הרוויח 30% (לאחר תשלום ביטוח לאומי וקרן מבטחים). וכל מילה נוספת על אופן החישוב מיותרת.

כאשר נשאל הנאשם שאלות לא נוחות, הפנה את השואל אל חאדר עודה, אבו סנד או מאירסון, אשר לשיטתו אמורים להשיב לשאלה.

במהלך עדותו הראשית של הנאשם הוא עיין במסמך שעמד מולו בטרם השיב (ע' 47 ש' 7). המסמך הוגש (נ/9), ומדובר במסמך בערבית ובו תשובות לשאלות המרכזיות שבתיק (ומעיון במסמך לא התרשמתי כי התשובות שהכין הנאשם מראש משכנעות יותר מאשר התשובות שנתן בעדותו).

מעבר לכל אלה, הנאשם הותיר רושם רחוק מאוד מלעורר אמון.

מעבר לרושם אותו הותירו הנאשם, חאדר עודה ואבו סנד, קיימות אינדיקציות נוספות לכך שהחשבוניות מושא האישום הראשון אינן משקפות עסקאות אמת:

הנאשם רשם את מנגיסטו כבעל החברה למרות שהוא זה שניהל אותה. דפוס זה, של שימוש באיש קש, אינו מאפיין חברות שפועלות על פי דין.

מכרסות הנהלת החשבונות של יס-אור (ת/6) עולה, כי קיים בשנת 2008 חוב של יס-אור לקומפיו-וב בסך 3,873,763 ש"ח ובשנת 2009 קיים חוב של 2,039,454 ש"ח. כמו כן עולה, כי קיים בשנת 2008 יתרת חוב של יס-

אור לדקור דיזיין בסך 529,741 ש"ח ולעולם הבניה חוב בסך 2,254,487 ש"ח. משמעות יתרת החובות היא, שחברת יס-אור לא שילמה לקבלני משנה, שלכאורה סיפקו לה עובדים, סכומים המצטברים לכתשעה מיליון ש"ח, ולא ניתן לכך כל הסבר באמרות החוץ של הנאשם, בעדותו לפני או בסיכומי בא כוחו.

מעדותו של רואה החשבון אלפסי עולה, שהנאשם אמר לו שיש-אור שילמה במזומן לעובדים של קבלני משנה, ועל רקע חוסר תקינות זה הוא הפסיק לייצג את החברה. ראשית יאמר, כי מדובר בסכומים אשר אסור לשלמם במזומן אלא רק בהעברה בנקאית או בצ'ק (ר' סע' 47 לחוק מס ערך מוסף). ומעבר לכך, אין כל הגיון מדוע חברה תשלם ישירות לעובדים של קבלני משנה אותם שכרה - מה גם שאין כל אינדיקציה בחומר החשבוני שיש-אור או עשר שמירה שילמו במזומן לעובדים.

הנאשם, חאדר עודה ומוחמד אבו סנד, טענו שלושתם כי יוצגו על ידי עורך דין בשם ברוך מאירסון. ועולה התהיה למה שלושה אנשים, שלכאורה מנהלים עסקים באיזור ירושלים, פונים לקבל שירותים משפטיים דווקא מאדם שאינו עורך דין ונמצא בכפר סבא.

מהמקובץ למעלה עולה, כי הוכח לפני מעבר לספק שהחשבוניות מושא האישום הראשון אותן כלל הנאשם בספריה של יס-אור וניכה באמצעותן תשומות, הן פיקטיביות ולא בוצעה נגדן כל עסקת אמת.

אישום שני - עשר שמירה

בעליה הרשום של חברת סאן ניקוי חול, אחמד ג'אבר, העיד כי אינו קשור כלל לחברה, אינו יודע כיצד נרשם כבעליה ומעולם לא ביצע כל עסקה עם הנאשמים בתיק זה. על פי התרשמותי מהעד, אני מקבל את עדותו ללא היסוס וקובע, כי מדובר בחברה שנעשה בה שימוש על ידי גורמים לא מורשים.

בעליה הרשום של חברת י.ק. הוא מוחמד אבו סנד - ואין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי לגבי למעלה, באישום הראשון. הנאשם טען, כי קיבל חשבוניות אלו מחאדר עודה - וגם בהקשר זה אין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי למעלה ביחס להעדר משקל דברי הנאשם.

בעליהן הרשומים של חברת נול הקסמים הם מוחמד אבו סנד ומוצטפא עבד אלהאדי. הודעתו של עבד אלהאדי הוגשה בהסכמה (ת/21) והדבר הברור היחיד באמרה הוא, שהעד הכחיש כל קשר לחברה או לנאשמים שלפני.

לדברי הנאשם הוא קיבל את החשבוניות "אולי מחסן עודי" - ולא ידע לומר מעבר לכך.

לא מיותר לציין, כי החשבוניות של החברות נול הקסמים וי.ק. דורין (ר' מוצג ת/4) הן בפורמט זהה לחלוטין מהבחינה הצורנית, וההבדל היחיד ביניהן הוא פרטי החברות. במיוחד יש לציין, כי החשבוניות של שתי החברות מעוטרות בצילום זהה של בית אבן בצידן הימני. לא יכול להיות ספק שאותו אדם ערך את החשבוניות של שתי החברות - והדמיון מפתיע במיוחד כאשר כתובתה של חברה אחת היא בתל אביב והשניה בירושלים.

בדומה ליס-אור, גם בעשר שמירה הנאשם השתמש באיש קש, ישי קרייטנברגר, והדברים שאמרתי למעלה ביחס לשימוש באיש קש יפים גם כאן.

גם הדברים שאמרתי למעלה ביחס לרושם אותו הותירו עדויותיהם של הנאשם, חאדר עודה ואבו סנד, יפים גם לאישום

השני.

מהמקובץ למעלה עולה, כי הוכח לפני מעבר לספק שהחשבוניות מושא האישום השני אותן כלל הנאשם בספריה של עשר שמירה וניכה באמצעותן תשומות, הן פיקטיביות ולא בוצעה נגדן כל עסקת אמת.

כוונת הנאשמים

לא עלו טענות בעניין קיומו של היסוד הנפשי, ועל כן לא ארחיב בענין. בתמצית אומר, כי משהוכח שהנאשמים ניכו תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, אשר הוכח שלא בוצעה נגדן כל עסקה, קמה חזקה כי הדבר נעשה על מנת להתחמק מתשלום מס כחוק, והחזקה לא נסתרה.

ור' לעניין זה ע"פ (י-ם) 2370/08 מדינת ישראל נ' חברת נאגם שווק ויצירת מתכת בע"מ:

"אשר למטרה להתחמק מתשלום מס, הנדרשת על פי סעיף 117(ב), נקבע כי "עוסק המסתמך על חשבונית שאינה משקפת עסקת אמת, לניכוי תשומות, מתכוון להקטין בדרך זו, שלא כדין, את סכום המע"מ שעליו לשלם, ובכך יש משום כוונה להתחמק מתשלום מס" (ההדגשה שלי- י.מ.) (רע"פ 9008/01 מדינת ישראל נ. א.מ. תורג'מן בע"מ (בפירוק) ואח', פ"ד נח(4), 439)."

טענת אכיפה בררנית

ב"כ הנאשם העלה בטרם תשובתו לאישום טענה מקדמית, כי היה על המאשימה להגיש כתב אישום גם נגד מנגיסטו וישי, בשל העבירות אשר יוחסו לו. בסיכומיו חזר ב"כ הנאשם על הטענה.

המאשימה טענה בסיכומיה, כי מנגיסטו וישי לא ידעו על הפעילות העבריינית של הנאשם ומשום שלא היה להם קשר לפעילות זו ולא לפעילות בחשבון הבנק של החברות, לא התגבש אצלם יסוד נפשי של כוונה להתחמק ממס.

התקשיתי לקבל את עמדתה של המאשימה, בדבר הקושי לייחס למנגיסטו וישי עבירות על חוק מס ערך מוסף. השניים נרשמו כבעליהן של החברות וקיבלו בעבור זאת שכר, בידיעה כי מדובר ברישום למראית עין וכי הם משמשים אנשי קש בעבור הנאשם. השניים אף אישרו, כי חתמו על מסמכים ודו"חות של החברות אצל רואה החשבון אלפסי, מבלי שנקטו בכל אמצעי לוודא כי החברות פועלות על פי הדין ומקיימות את הוראות חוק מס ערך מוסף.

לאור העובדה שמדובר בעדים, אשר לא היה להם יומם בבית המשפט, אקבע במלוא הזהירות, כי לכל הפחות היה מקום לקבל מהם הסברים ביחס לאחריותם למעשים, ובכפוף להסבריהם, היה מקום לשקול להעמידם לדין.

ומהי תוצאתה של המנעות המאשימה מלהעמיד לדין את מנגיסטו וישי?

"הנחת המוצא היא כי אמנם גם בעבירה מרובת משתתפים מוטל על התביעה לשאוף להעמדה לדין של כל המעורבים בה. האשמת כל המעורבים מגשימה את האינטרס הכללי שיש לציבור בהעמדתו לדין של כל מי שהפר איסור פלילי ושיש נגדו ראיות לכאורה. כן היא מקיימת את עקרון השוויון ומונעת חששות לתחושת אי-צדק ולפגיעה באמון הציבור במערכות האכיפה, המתלווים לאכיפה חלקית, שבעיני הציבור עלולה להתפרש כאכיפה שרירותית (ע"פ 4855/02, בורוביץ')."

עם זאת, פסיקה עקבית קובעת, כי על מנת לבסס טענה של אכיפה בררנית, לא די להצביע על נאשם פוטנציאלי נוסף
עמוד 12

אשר לא ננקטו נגדו הליכים, ויש להראות כי המאשימה פעלה באופן שרירותי, ממניעים זרים או בחוסר סבירות קיצוני (ר' למשל בג"צ 6396/96, זקין נ' ראש עיריית באר שבע). בנטל זה לא עמדה ההגנה:

לא נטען, בוודאי שלא הוכח ולו לכאורה, קיומו של מניע זר או שיקול פסול שעמדו ביסוד ההחלטה להמנע מהעמדתם של מנגיסטו וישי לדין. כמו כן, לא ראיתי כי החלטתה של המאשימה שלא להעמיד את השניים לדין לקתה בחוסר סבירות קיצוני. בית המשפט אינו אמור לשים עצמו בנעליה של המאשימה ולהחליט במקומה כיצד היה עליה לנהוג, אלא לבחון בדיעבד סבירותה של ההחלטה במועד בו התקבלה (ר' ע"פ 11-04-15757, מדינת ישראל נ' מרדכי גרינוולד, פסקאות 44-42 לפסק דינה של כב' הנשיאה ברלינר). גם אם לשיטתי מתוך הראיות אותן שמעתי עולה, כי קיימות לכאורה ראיות נגד ישי ומנגיסטו, לא ניתן לומר שעמדתה של המאשימה, גם אם אינה נראית לי נכונה, היא בלתי סבירה באופן קיצוני.

אך מובן הוא, כי אין המאשימה אמורה להגיש כתב אישום כנגד מעורב אשר אינה משוכנעת באשמתו או שאינה רואה סיכוי סביר להרשעתו או עניין לציבור בהעמדתו לדין, רק מפני שניתן למצוא בחומר חקירה ראיות לחובתו. חובתה של המאשימה היא להעריך את עצמת הראיות ואת סיכויי ההרשעה נגד חשוד בטרם הגשת כתב אישום ולא להסתפק בבחינה "טכנית" בלבד של הראיות מבלי לבחון משקלן של הראיות וסיכון לעמוד בבית משפט (ע"פ 12/6328, פולדי פרץ, פסקה 3 לחוות דעתו של כב' הנשיא א. גרוניס וע"פ 11-04-15757, מדינת ישראל נ' מרדכי גרינוולד, פסקה 44 והאסמכתאות המפורטות שם).

כמו כן, קיים הבדל בין הנאשם לבין מנגיסטו וישי, שהרי גם לשיטת הנאשם, הוא שניהל את החברות יס-אור ועשר שמירה בפועל, בעוד ישי ומנגיסטו שימשו בעבורו אנשי קש. משכך חלקם בעבירות וחומרת מעשיהם נופלים מאלו של הנאשם.

מכאן עולה, כי העמדת הנאשם לדין כנאשם יחיד, תוך המנעות מהעמדתם לדין של מנגיסטו וישי, אינה נובעת ממניעים פסולים ואינה בלתי סבירה. מדובר בהחלטה הנמצאת בתוך מתחם שיקול הדעת הלגיטימי של התביעה, גם אם ניתן היה להפעיל שיקול דעת שונה.

אכיפה בררנית והגנה מן הצדק

המבחן אשר נקבע בפסיקה בשאלת אכיפה בררנית (ר' למשל פרשת בורוביץ הנ"ל) הוא מבחן תלת שלבי: ראשית על בית המשפט לבחון האם נפלו פגמים בפעולתה של המאשימה. לאחר מכן על בית המשפט לקבוע האם הפגמים גורמים ל"פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות". ולבסוף,

"מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום. בין היתר, עשוי בית-המשפט לקבוע כי הפגיעה שנגרמה לנאשם, אף שאינה מצדיקה את ביטול כתב-האישום שהוגש נגדו, מצדיקה היא את ביטולם של אישומים ספציפיים, או תהא ראויה להישקל לטובתו בקביעת עונשו, אם יורשע."

כפי שפרטתי למעלה, היה מקום לשיקול להעמיד לדין את מנגיסטו ואת ישי. משכך, יש בהעמדתו של הנאשם לדין לבדו, בעוד ישי ומנגיסטו פטורים בלא כלום, פגיעה מסוימת בתחושת הצדק וההגינות. עם זאת, הפגיעה אינה עולה כדי פגיעה חריפה, בעוצמה שמצדיקה את ביטולו של כתב האשום.

מבלי להקל ראש בתחושתו של הנאשם, המוצא עצמו לבדו בספסל הנאשמים, הפגיעה בו היא סוביקטיבית לחלוטין. המנעות המאשימה מלהעמיד לדין את מנגיסטו ואת ישי לא שינתה את מצבו של הנאשם לרעה בשום צורה. ומכיוון ההפוך, לו היה מוגש נגד השניים כתב אשום, לא היה בכך כדי לשפר את מצבו של הנאשם. כמו כן המנעות המאשימה מלהעמיד את מנגיסטו ואת ישי לדין איננה מלמדת על מדיניות העמדה לדין, אשר הנאשם הסתמך עליה בטרם פעל (השווה לע"פ 6328/12, פולדי פרץ הנ"ל).

שיקול נוסף הוא חומרתי של העבירה: הנאשם ניכה שלא כדין מס תשומות, בסכום כולל שמעל 2.5 מיליון ש"ח. כנגד הפגיעה בתחושת הצדק הנגרמת מכך שמנגיסטו וישי לא הועמדו לדין, עומדת פגיעה קשה עוד יותר בתחושת הצדק אשר היתה נגרמת, לו גם הנאשם היה נמצא פטור מאחריות, רק בשל העובדה ששני מבצעים אחרים, אשר מעשיהם חמורים פחות ממעשיו של הנאשם, לא הועמדו לדין.

בנסיבות הענין, האיזון ההולם הוא להרשיע הנאשם בעבירות אשר הוכח כי ביצע, ולבטא את אי העמדתם לדין של ישי ומנגיסטו בגזירת ענשו של הנאשם.

סיכום

הוכח לפני כי הנאשמים ניכו מס ערך מוסף תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, אשר לא בוצעה נגדן כל עסקת אמת. לפיכך מרשיע אותם בעבירות רבות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין בנסיבות מחמירות, כפי שיוחס להם בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, במעמד הצדדים